

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Karla Ulíka ve věci

žalobkyně: **FAIR PLAY HOLDING, s.r.o.**
sídlem Jeronýmova 62/24, 460 07 Liberec

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 00 Praha 4

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 10. 7. 2020, č. j. 29391-3/2020-900000-312,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2020, č. j. 29391-3/2020-900000-312, se zrušuje v části, v níž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 19. 5. 2020, č. j. 15172-7/2020-6100000-12, a to v části jeho výroku o vině 1. a), b) a c) a v části jeho výroku o trestu, a v tomto rozsahu se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Ve zbývajícím rozsahu se žaloba zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Původní žalobkyně, společnost VIKTORIAPLAY, a.s., se domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 19. 5. 2020, č. j. 15172-7/2020-6100000-12 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Výrokem 1. prvostupňového rozhodnutí byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupků podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění zákona č. 111/2019 Sb. (dále jen „zákon o hazardních hrách“), kterých se měla dopustit tím, že provozovala hazardní hru v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování stanovenými v základním povolení, když
 - a) v rozporu s bodem 15 výroku IV rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 17. 7. 2018, č. j. MF-24841/2017/34-23 (dále též „základní povolení ze dne 17. 7. 2018“), nezajistila, aby byla minimálně dne 27. 9. 2018 v kasinu na adrese Nová 99, 276 01 Mělník, označeném jako „Kasino Domino“ (dále jen „**kasino Mělník**“) vždy bezodkladně umožněna současně hra na započitatelných stolech uvedených v rozhodnutí Městského úřadu Mělník ze dne 19. 6. 2018, ev. č. 534676/2018/0010-1 (dále jen „povolení k umístění herního prostoru ze dne 19. 6. 2018“), jejichž provoz byl zahájen,
 - b) v rozporu s bodem 15 výroku IV základního povolení ze dne 17. 7. 2018 nezajistila, aby byla minimálně dne 22. 1. 2019 v kasinu na adrese Tyršova 217, 256 01 Benešov, označeném jako „Kasino Domino“ (dále jen „**kasino Benešov**“) vždy bezodkladně umožněna současně hra na započitatelných stolech uvedených v rozhodnutí Městského úřadu Benešov ze dne 6. 8. 2018, ev. č. 529303/2018/0011-3 (dále jen „povolení k umístění herního prostoru ze dne 6. 8. 2018“), jejichž provoz byl zahájen,
 - c) v rozporu s bodem 15 výroku IV rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 5. 3. 2019, č. j. F-24841/2017/34-29 (dále též „základní povolení ze dne 5. 3. 2019“, případně souhrnně se základním povolením ze dne 17. 7. 2018, jenž bylo tímto základním povolením nahrazeno, jen „základní povolení“), nezajistila, aby byla minimálně dne 14. 6. 2019 v kasinu Mělník vždy bezodkladně umožněna současně hra na započitatelných stolech uvedených v povolení k umístění herního prostoru ze dne 19. 6. 2018, jejichž provoz byl zahájen.
3. Výrokem 2. prvostupňového rozhodnutí byl žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 3 písm. k) zákona o hazardních hrách, kterého se měla dopustit tím, že prováděla monitorování v kasinu v rozporu s § 72 odst. 3 zákona o hazardních hrách, když z monitorovacího záznamu z kasina Mělník ze dne 27. 9. 2018 v čase 14:58 hodin nebylo zřetelně patrné označení žetonu, který byl umístěn na hracím stole živé hry snímaném kamerou označenou na příslušném monitoru jako *karty3*.
4. Za uvedené přestupky byl žalobkyni podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění zákona č. 285/2018 Sb. (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) uložen úhrnný trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný [tj. přestupek podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách], a to pokuta ve výši 250 000 Kč. Žalobkyni byla dále uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

5. V průběhu řízení soud zjistil, že původní žalobkyně zanikla bez likvidace v důsledku fúze s žalobkyní. Soud proto usnesením ze dne 15. 11. 2021, č. j. 51 Af 40/2020 - 35, rozhodl, že namísto původní žalobkyně bude v řízení dále pokračováno se žalobkyní uvedenou v záhlaví, která se stala její právní nástupkyní. Žalobkyně tak vstoupila do řízení namísto původní žalobkyně coby dosavadního účastníka a převzala stav řízení, jaký tu byl v době jejího nástupu [§ 107 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Soud proto v dalších částech odůvodnění tohoto rozsudku označuje podání činěná žalující stranou jako podání žalobkyně, byť fakticky tato podání činila původní žalobkyně. Soud dále pro úplnost zdůrazňuje, že v důsledku zániku původní žalobkyně došlo současně i k zániku plné moci udělené advokátovi původní žalobkyně (§ 28 odst. 5 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.), a proto vychází z toho, že žalobkyně je v tomto řízení nadále nezastoupena.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

6. Žalobkyně v žalobě namítá, že žalovaný dostatečně nevypořádal její odvolací námítky a věc posuzoval čistě formalisticky. Žalobkyně má dále za to, že orgány celní správy věc nesprávně právně posoudily, vycházely z nedostatečně zjištěného skutkového stavu a řádně nezkoumaly materiální stránku přestupků. Ve vztahu k přestupkům podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách zejména namítá, že orgány celní správy nejsou oprávněny nařizovat provozovatelům, jakým způsobem mají umožnit živou hru na započítatelných hracích stolech. Nesouhlasí především s názorem celního úřadu, že bez ohledu na počet hráčů v provozovně a jejich zájem o živou hru musí být zajištěna stálá přítomnost minimálně takového počtu krupíerů, který odpovídá počtu započítatelných stolů živé hry. Podle žalobkyně nemá takový výklad oporu v podmínkách provozování živých her stanovených v základních povoleních ani v § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách. Ve vztahu k přestupku podle § 123 odst. 3 písm. k) zákona o hazardních hrách pak žalobkyně namítá, že ke snížení čitelnosti hodnoty světlých žetonů došlo patrně vlivem nerovnoměrného nasvícení jednotlivých stolů, přičemž uvedené pochybení bylo bezprostředně po kontrole napraveno. Dále podotýká, že hodnotu žetonů bylo možné rozeznat podle jejich barvy. Žalobkyně dále obsáhle namítá, že ve správním řízení byla porušena její procesní práva, že orgány celní správy postupovaly svévolně, že prvostupňové rozhodnutí dostatečně určitě nevymezuje dobu spáchání přestupků, a že uložená pokuta není přiměřená okolnostem daného případu. Konkrétní skutkové a právní důvody, v nichž žalobkyně spatřuje nezákonnost napadeného a prvostupňového rozhodnutí, soud pro lepší přehlednost uvádí až v souvislosti s jejich vypořádáním.
7. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě rekapituluje nosné závěry napadeného rozhodnutí, na nichž setrvává. Podle žalovaného se v kasinu Mělník ani kasinu Benešov nenacházel dostatečný počet personálu, který by bezodkladně zajistil současnou živou hru (v daném případě *TEXAS HOLD'EM POKER*) na všech započítatelných stolech nacházejících se v provozovnách. Žalovaný v této souvislosti zdůrazňuje zájem na potírání tzv. kvazikasin, kdy se fakticky jedná o hernu provozovanou pod označením kasino, čímž dochází k porušení požadavku § 68 zákona o hazardních hrách na minimální počet hracích stolů zajišťujících nabídku živé hry. Žalovaný má za to, že jeho závěry zcela odpovídají rozsudku NSS ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020 - 32, který se týkal skutkově obdobné věci. Žalovaný dále upozorňuje, že hrací žeton snímáný kamerou označenou na příslušném monitoru jako *karty3* byl natolik přesvícen, že nebylo možné určit jeho hodnotu ani barvu.

III. Skutková zjištění z obsahu správního spisu

8. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti:
9. Dne 27. 8. 2018 ve 14:00 hodin provedla hlídka celního úřadu v kasinu Mělník kontrolu, při níž zjistila, že se v provozovně nachází celkem 4 stoly pro živou hru a 36 technických zařízení (protokol ze dne 16. 10. 2018, č. j. 289445-8/2018-610000-61). Kontrole byla přítomna **N. C.**, která v provozovně registrovala hráče, obsluhovala bar a vykonávala krupiérskou činnost. Hlídka dospěla na základě provedené kontroly k závěru, že vzhledem k fyzické přítomnosti pouze jednoho krupiéra pro 4 hrací stoly nebyly splněny podmínky provozování živé hry. Hlídce vzniklo dále na podezření, že z monitorovacích zařízení není zřetelně patrné označení žetonů. Součástí protokolu o kontrole je fotodokumentace zachycující mj. náhled z *kamery 3*.
10. Dne 22. 1. 2019 ve 12:45 hodin provedla hlídka celního úřadu v kasinu Benešov kontrolu, při níž zjistila, že se v provozovně nachází celkem 4 započitatelné stoly pro živou hru, 7 nezapočitatelných stolů pro živou hru a 35 technických zařízení (protokol ze dne 22. 2. 2019, č. j. 33263-3/2019-610000-61, a dodatek k protokolu ze dne 13. 6. 2019, č. j. 33263-6/2019-610000-61). Kontrole byli přítomni **M. S.** a **K. V.**, kteří byli v daný okamžik schopni vykonávat funkci krupiéra. Vzhledem k tomu vzniklo hlídce podezření, že žalobkyně nezajistila, aby byla bezodkladně zajištěna současná hra na všech započitatelných stolech uvedených v povolení k umístění herního prostoru ze dne 6. 8. 2018.
11. Dne 14. 6. 2019 ve 4:50 hodin hlídka celního úřadu v kasinu Mělník kontrolu, při níž zjistila, že se v provozovně nachází celkem 4 započitatelné stoly pro živou hru *TEXAS HOLD'EM POKER* (protokol ze dne 9. 8. 2019, č. j. 238034-9/2019-610000-61). V provozovně byl z personálu přítomen pouze **D. G.**, který kasino obsluhoval, nicméně sám krupiérskou činnost nevykonával a k umožnění živé hry zavolal **B. K.** Následně obsadili členové hlídky jednotlivé pozice u započitatelných stolů a vyzvali paní K. k simulaci živé hry. K dispozici byl pouze jeden balíček karet, další tři balíčky nebyly ani po cca 10 minutách nalezeny. V průběhu živé hry hlídka zjistila, že u jednotlivých hracích stolů docházelo k prodávám, hra neprobíhala na všech stolech bezodkladně a krupierka nebyla schopna celou dobu dohlížet na dodržování pravidel hry (členové hlídky vyměnili několik karet, aniž by si toho krupierka všimla). Ze simulace živé hry byl pořízen audiovizuální záznam, který je součástí správního spisu.
12. Celní úřad následně vůči žalobkyni zahájil přestupkové řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) a přestupku podle § 123 odst. 3 písm. k) zákona o hazardních hrách (oznámení ze dne 8. 11. 2019, č. j. 369144-6/2019-610000-12).
13. V průběhu přestupkového řízení si celní úřad opatřil základní povolení a povolení k umístění herního prostoru ze dne 19. 6. 2018 a ze dne 6. 8. 2018. Dále si celní úřad opatřil herní plán, který byl schválen základním povolením ze dne 17. 7. 2018, a v jehož kapitole 9.4 jsou popsána pravidla hry *TEXAS HOLD'EM POKER – CASH GAME – NO LIMIT – HEADS-UP*.
14. Dne 3. 12. 2019 byla za účasti zástupce žalobkyně vyslechnuta jako **svědkyně N. C.** (protokol ze dne 3. 12. 2019, č. j. 369144-10/2019-610000-12). Svědkyně C. vypověděla, že v kasinu Mělník pracuje od prosince 2016 jako obsluha. Personálně byl provoz kasina zajištěn tak, že se po dvanácti hodinách střídaly dvě směny po dvou zaměstnancích. K rozdělení činností vypověděla, že ona zajišťovala obsluhu kasina, zejména vyplácení výher z technických zařízení, a její kolegyně prováděla registraci hráčů. Pokud by někdo projevil zájem o živou hru, zavolala by krupiéra, který by živou hru realizoval. Na každou směnu

mají na telefonu jednoho krupiéra, který by přijel do pěti minut. Svědkyně nedokázala odpovědět na otázku, jak by se postupovalo v případě, že by o živou hru projevilo zájem více hráčů. Nevzpomíná si, že by za dobu, kdy v kasinu Mělník pracuje, někdo z hráčů projevil zájem o živou hru.

15. Dne 5. 12. 2019 byl za účasti zástupce žalobkyně vyslechnut jako **svědek M. S.** (protokol ze dne 5. 12. 2019, č. j. 369144-11/2019-610000-12). Svědek S. vypověděl, že v kasinu Benešov pracoval od května 2018, kdy se zde nacházela jen diskotéka s barem, do dubna 2019 jako barman, recepcní a obsluha výherních strojů. Práce probíhala ve dvanáctihodinových směnách po dvou zaměstnancích, k obsluze živé hry byl proškolen veškerý personál. K rozdělení činností vypověděl, že jeden ze zaměstnanců zajišťoval tzv. recepci (registroval hráče a obsluhoval živou hru) a druhý hráče obsluhoval a vyplácel výhry z automatů. Úlohy se rozdělovaly ústně během každé směny. Minimálně dvakrát týdně docházel do kasina krupiér, který zajišťoval obsluhu nezapočitatelných stolů živé hry a dále odpovídal na dotazy spojené s živou hrou. Obsluhu započitatelných stolů živé hry zajišťovala obsluha kasina. Po dobu jeho přítomnosti se v kasinu živá hra u započitatelných stolů nikdy nehrála. V případě, že by o živou hru projevilo zájem více hráčů, bylo na obsluze, zda zavolá krupiéra nebo hru realizuje sama. Svědek dále uvedl, že obsluhu čtyř stolů by měl bez problému zvládnout jeden člověk.
16. Téhož dne byla za účasti zástupce žalobkyně vyslechnuta jako **svědkyně K. V.** (protokol ze dne 5. 12. 2019, č. j. 369144-10/2019-610000-12). Svědkyně V. vypověděla, že v kasinu Benešov pracovala jako barmanka a obsluha automatů od roku 2018 do dubna 2019. Personálně zajištění provozu kasina popsala shodně jako svědek S. Po dobu její přítomnosti se v kasinu živá hra u započitatelných stolů nikdy nehrála. V případě, že by o živou hru projevilo zájem více hráčů, by zavolala šéfovi, který by zajistil přítomnost krupiéra. Svědkyně dále vypověděla, že krupiéri chodili do kasina poměrně často, byť někdy pouze na kafe. Pracovní krupiéri do kasina docházeli v případě, že se měl konat turnaj nebo tzv. cash game.
17. Žalobkyně následně navrhl, aby celní úřad doplnil dokazování o simulaci živé hry v kasinu Mělník. S ohledem na opatření přijatá v souvislosti s šířením koronaviru SARS CoV-2 se celní úřad rozhodl tento úkon neprovést a poučil žalobkyni o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim (vyrozumění ze dne 29. 4. 2020, č. j. 15172-6/2020-610000-12).
18. Dne 19. 5. 2020 vydal celní úřad prvostupňové rozhodnutí, jímž uznal žalobkyni vinnou jednak ze spáchání přestupků podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách [výrok 1. a), b) a c)], jednak ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 3 písm. k) zákona o hazardních hrách (výrok 2.). Celní úřad dospěl na základě simulace živé hry provedené dne 14. 6. 2019 v kasinu Mělník k závěru, že jeden krupiér není schopen plnit veškeré úkoly u všech čtyřech započitatelných stolů najednou, přičemž upozornil na situaci, kdy krupíerka K. prováděla závěrečné vyhodnocení u druhého stolu, zatímco u třetího stolu, kde probíhala nová hra, hráči čekali na její příchod a vyložení tzv. Flopu (*tří společných karet lícem vzhůru pro oba hráče – pozn. soudu*), a prvního a čtvrtého stolu hráči čekali na fázi vyhodnocení. Celní úřad dále zdůraznil, že krupíerka nebyla schopna věnovat pozornost tomu, co se dělo na všech stolech, což demonstrovali hráči tím, že si vyměnili jednu ze svých karet s kartou z flopu, aniž by si toho krupíerka všimla. Závěry ze simulované živé hry lze podle celního úřadu s přihlédnutím k ostatním důkazním prostředkům (protokolům o kontrolách a výsledcích svědku C., S. a V.) vztáhnout i kontroly provedené dne 27. 9. 2018 a 22. 1. 2019. Vzhledem k tomu dospěl celní úřad

k závěru, že žalobkyně v rozporu s bodem 15 výroku IV základních povolení nezajistila, aby byla účastníkům živé hry v kasinu vždy bezodkladně umožněna současně hra na započitatelných hracích stolech. Celní úřad dále na základě pořízené fotodokumentace shledal, že hrací žeton, který byl umístěn stole snímaném *kamerou*³, byl natolik přesvícen, že nebylo možné určit nejen jeho hodnotu, ale dokonce ani jeho barvu, čímž žalobkyně porušila § 72 odst. 3 větu druhou zákona o hazardních hrách. Výši uloženého úhrnného trestu odůvodnil celní úřad zejména závažností žalobkynina jednání a zájmem na ochraně společnosti před vznikem tzv. kvazikasin, která deformují tento segment hazardního trhu a klamou orgány místní samosprávy i potenciální hráče. Za přítěžující okolnost celní úřad považoval jednak skutečnost, že žalobkyně byla v uplynulém jednom roce již minimálně osmkrát pravomocně potrestána za spáchání přestupku podle zákona o hazardních hrách, a dále skutečnost, že žalobkyně svým jednáním spáchala více přestupků. Celní úřad dále k majetkovým poměrům žalobkyně uvedl, že žalobkyně má základní kapitál ve výši 103 200 000 Kč a složila záruky v řádech desítek miliónů korun, přičemž na základě výroční zprávy za rok 2018 dospěl k závěru, že žalobkyně je v poměrně dobré finanční kondici, a tudíž pro ni pokuta při spodní hranici zákonné trestní sazby (ve výši 0,5 % zákonného rozpětí) nebude likvidační.

19. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž argumentovala v zásadě obdobně jako později v žalobě.
20. Žalovaný následně vydal napadené rozhodnutí, jímž odvolání žalobkyně zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění se zcela ztotožnil se závěry celního úřadu, přičemž citacemi z důvodové zprávy k zákonu o hazardních hrách poukázal na snahu zákonodárce zbránit vzniku tzv. kvazikasin a snížit dostupnost hazardních her prostřednictvím jejich koncentrace do větších provozů. Na podporu své argumentace žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky Liberec, ze dne 25. 6. 2020, č. j. 59 A 59/2019 - 40. Hodnocení přítěžujících okolností při výměře trestu korigoval žalovaný s tím, že před spácháním daných přestupků bylo pravomocné pouze jedno (nikoliv osm) rozhodnutí o přestupku podle zákona o hazardních hrách.

IV. Posouzení věci soudem

21. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
22. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, jelikož žalovaný vyslovil s tímto postupem souhlas a žalobkyně ani na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělila, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasila (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu.

Přestupky podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách

23. Soud se předně zabýval přezkumem té části rozhodnutí orgánů celní správy, již byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupků podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách [tj. výroky 1. a), b) a c) prvostupňového rozhodnutí].
24. K této části soud konstatuje, že shledal celkově nedůvodné veškeré žalobní námitky brojící proti skutkovým zjištěním. Orgány celní zjistily skutkový stav především na základě simulované živé hry provedené dne 14. 6. 2019 v kasinu Mělník, z jejíhož průběhu je patrné, že živá hra na všech započitatelných stolech nebyla prakticky možná, neboť jedna

krupiérka nebyla schopna obsluhovat všechny započitatelné stoly současně (resp. plnit u nich veškeré úkoly spojené s činností krupiéra). Celní úřad v tomto ohledu velmi přiléhavě poukázal především na situaci zachycenou v čase 03:40-08:23 audiovizuálního záznamu, kdy krupiérka u některých stolů prováděla závěrečné vyhodnocení hry, zatímco u jiných stolů hráči čekali na zahájení nové hry, přičemž následně nebyla krupiérka schopna věnovat pozornost dění na všech stolech, když někteří hráči „podvodně“ vyměnili jednu ze svých karet s kartou z vyloženého flopu. Právě uvedené poskytuje podle soudu dostatečnou oporu pro závěr, že žalobkyně nezajistila, aby byla v kasinu bezodkladně umožněna živá hra současně na všech započitatelných hracích stolech. Na tomto závěru přitom nic nemění ani obecná argumentace žalobkyně, že umožnění živé hry bylo spolehlivě prokázáno listinnými důkazy a svědeckými výpověďmi. Ba právě naopak, z výsledků svědků C., S. a V. vyplynulo, že provoz kasina Mělník i kasina Benešov byl personálně zajištěn obdobným způsobem (provoz zajišťovala dvoučlenná směna, kdy jeden ze zaměstnanců registroval hráče a druhý obsluhoval bar a technická zařízení, a v případě zájmu o živou hru by se telefonicky zajistila přítomnost krupiéra nebo by živou hru realizoval jeden ze zaměstnanců). Vzhledem k tomu obстоjí úvaha celního úřadu, že skutková zjištění ze simulované živé hry lze vztáhnout i na kontroly provedené dne 27. 9. 2018 a 22. 1. 2019.

25. Argumentovala-li žalobkyně nestandardním průběhem simulace živé hry, pak soud dává za pravdu žalovanému, že podvodné jednání některých hráčů pouze demonstrovalo skutečnost, že krupiérka nebyla schopna hlídat dodržování pravidel živé hry na všech započitatelných stolech současně, přičemž celkově poskytuje provedená simulace věrohodný obraz o průběhu skutečné hry. Pokud jde o návrh žalobkyně na opakování simulované živé hry, pak orgány celní správy přesvědčivě vysvětlily, že opětovné provedení tohoto důkazu by bylo již nadbytečné. Soud proto neshledal ani tento žalobní bod důvodným.
26. Soudu není zcela jasné, kam žalobkyně mířila svou námitkou, že orgány celní správy postupovaly překvapivě a v rozporu se svou předchozí správní praxí, pokud závěr o nesplnění povinnosti, aby byla živá hra v kasinu umožněna na všech započitatelných stolech, nedemonstrovaly v podmínkách konkrétní provozovny. Celní orgány se naopak pokusily demonstrovat živou hru tím, že provedly simulaci živé hry přímo v provozovně žalobkyně, jak bylo popsáno výše.
27. Přestože skutkový stav zjištěný správními orgány shledal soud za dostatečně zjištěný, tak se současně nemůže ztotožnit s právní kvalifikací zjištěného skutku, a to z následujících důvodů:
28. Jak plyne z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů i z obsahu správního spisu, orgány celní správy dospěly na základě simulované živé hry a výsledků (tehdejších) zaměstnanců kasin k závěru, že žalobkyně svým jednáním porušila povinnost vyplývající z bodu 15 čl. VI základních povolení, podle kterého „[p]rovozovatel zajistí, aby byla účastníkům živé hry v kasinu vždy bezodkladně umožněna současně hra na započitatelných hracích stolech uvedených v povolení k umístění kasina, jejichž provoz byl zahájen.“ Žalovaný na str. 12 napadeného rozhodnutí uvedl, že citovaná podmínka je modifikací zákonné povinnosti provozovatele hazardní hry stanovené v § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách, podle kterého „[v] kasinu musí být umožněna hra nejméně u 3 hracích stolů živé hry, a to po celou provozní dobu kasina.“ Obdobně celní úřad považoval danou podmínku základních povolení za „doplnění a v podstatě i zpřísnění povinnosti podle § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách“ (str. 7 prvostupňového rozhodnutí). Z uvedeného je zřejmé, že orgány

celní správy si byly vědomy, že žalobkyně svým jednáním porušovala zákonnou povinnost vyplývající z § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách, zároveň však vycházely z úvahy, že podstata těchto protiprávních jednání (skutků) spočívá v porušení podmínek stanovených pro provozování hazardní hry v základních povoleních, a proto tato jednání kvalifikovaly jako přestupky podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách, jichž se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba „*tím, že provozuje hazardní hru v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování stanovenými v základním povolení, schváleným herním plánem nebo provozuje hazardní hru prostřednictvím jiného modelu technického zařízení, než jaký byl v základním povolení schválen*“, za tento přestupek lze podle § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách uložit pokutu do 50 000 000 Kč.

29. Zde je třeba připomenout, že nedodržení zákonné povinnosti vyplývající z § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách je samo o sobě způsobilé naplnit skutkovou podstatu přestupku § 123 odst. 3 písm. g) téhož zákona, za který lze podle § 123 odst. 9 písm. b) téhož zákona uložit pokutu do 3 000 000 Kč. Posledně zmiňovaná ustanovení však žalovaný ani celní úřad neaplikovali, neboť jak bylo předestřeno v předchozím odstavci, jejich úvaha spočívala v tom, že podstata žalobkyní porušených povinností spočívala v porušení podmínek základního povolení, což je skutková podstata odlišná a s odlišnou sazbou pokuty. Proto je třeba zhodnotit, zda tento postup obstál.
30. Na tomto místě musí soud zdůraznit, že si je vědom, že rozdíl mezi právní kvalifikací podle § 123 odst. 1 písm. c) a § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách není v uplatněných žalobních bodech zcela explicitně namítán. V žalobě je nicméně namítáno nesprávné právní posouzení, a to mj. i v důsledku extenzivního výkladu aplikované právní úpravy. Při posouzení tohoto okruhu námitek se přitom nelze vyhnout zodpovězení otázky, zda ustanovení právního předpisu, na základě kterého orgány celní správy jednání žalobkyně právně kvalifikovaly, lze v dané věci skutečně aplikovat (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 28. 7. 2009, č. j. 8 Afs 51/2007 - 87, č. 1926/2009 Sb. NSS, a ze dne 18. 2. 2020, č. j. 10 As 156/2018 - 110, bod 28, č. 4007/2020 Sb. NSS). Proto se soud – i navzdory ne zcela přiléhavé žalobní argumentaci – musel zabývat otázkou rozdílu mezi porušením zákonné povinnosti a porušením podmínek základního povolení.
31. K otázce souběhu povinností plynoucích ze zákona a ze základního rozhodnutí se zabýval NSS v rozsudku ze dne 7. 10. 2021, č. j. 2 As 236/2020 - 45, v němž vyložil, že obsahem podmínek stanovených v základním povolení vydaných Ministerstvem financí „*nemůže být zopakování povinností plynoucích ze zákona, nýbrž jejich konkretizace či individualizace tam, kde to zákon vyžaduje či připouští*. Obsah podmínek provozování hazardní hry v základním povolení tedy není na vůli ministerstva, nýbrž vyplývá právě ze smyslu a účelu základního povolení – *tím je individualizace zákonných povinností provozovatele v těch ohledech, v jakých je to nezbytné, nikoli opakování obecných pravidel uvedených v zákoně*. Pokud se přesto obsahem základního povolení stane uvedení povinností plynoucích bez dalšího ze zákona, nemůže to mít pro provozovatele negativní následky, například v podobě zpřísnění právní kvalifikace jeho případného přestupkového jednání jen proto, že již bez dalšího jej stíhající zákonná povinnost bude nadbytečně (tedy aniž by byla potřeba ji konkretizovat, individualizovat apod.) deklarována v základním povolení“ (zvýraznění zde i dále v textu doplněno zdejším soudem). Zjednodušeně řečeno, pokud zákon o hazardních hrách postihuje porušení určité zákonné povinnosti samostatnou skutkovou podstatou [v případě řešeném NSS se jednalo o porušení informační povinnosti provozovatele u technické hry podle § 49 odst. 2 zákona o hazardních hrách, čímž byla naplněna skutková podstata přestupku podle § 123 odst. 2 písm. s) téhož zákona], nelze přestupce postihnout za

porušení totožné povinnosti nadbytečně deklarované v základním povolení přísnější právní kvalifikací daného skutku jako přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách.

32. Právě k tomuto „přísnějšímu“ postihu však v nyní posuzované věci došlo. Jak vyplynulo z výsledků kontrol (především ze simulace živé hry), krupíerka zvládala obsluhovat nejvýše jeden hrací stůl, čímž nebyl dodržen zákonný požadavek na umožnění hry nejméně u tří hracích stolů živé hry po celou dobu provozu kasina (§ 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách). Jestliže žalobkyně tento zákonný požadavek (v důsledku nezajištění odpovídajícího počtu personálu) porušila, pak tím naplnila skutkovou podstatu příslušného přestupku bez ohledu na znění podmínek základního povolení. Ve světle výše citovaného rozsudku NSS ze dne 7. 10. 2021, č. j. 2 As 236/2020 - 45, tudíž měla být postižena právě za nedodržení zákonné povinnosti, nikoliv však za nedodržení podmínek základního povolení, jak dovodily orgány celní správy.
33. V rozporu s tímto závěrem nejsou ani rozhodnutí správních soudů, na která žalovaný i celní úřad odkazovali v odůvodnění svých rozhodnutí. Soud se ztotožňuje s orgány celní správy potud, že rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec ze dne 25. 6. 2020, č. j. 59 A 59/2019 - 40, a na něj navazující rozsudek NSS ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020 - 32, se skutečně týkaly skutkově obdobné věci, kdy provozovatel neumožnil v kasinu živou hru současně na všech započitatelných stolech, jelikož v průběhu kontroly zajišťovala provoz kasina pouze jedna osoba, která měla mj. na starosti vpouštění zákazníků do provozovny, jejich identifikaci, obsluhu 30 technických herních zařízení, obsluhu hostů a současně obsluhu 4 stolů živé hry, včetně prodeje a výměny žetonů. NSS k takto zjištěnému skutkovému stavu uvedl, že zákonodárce „vyžaduje, aby v kasinu byla jako hlavní činnost provozována živá hra (§ 68 odst. 1 zákona o hazardních hrách), čímž odlišuje kasino od herny, ve které je jako hlavní činnost provozována technická hra (§ 67 odst. 1 zákona o hazardních hrách). Po celou provozní dobu kasina vymezenou v povolení k umístění kasina tak musí být účastníku hazardní hry umožněno si kdykoliv zahrát hru živé hry u kteréhokoli povoleného stolu živé hry. Tímto opatřením má být docíleno, že z pohledu zákona zůstane provoz živé hry hlavní činností kasina. Ačkoliv i v kasinu může vedle živé hry docházet k provozu technických her, je tato vedlejší činnost limitována stanovením minimálního počtu stolů, u kterých musí být po celou dobu provozu kasina umožněna živá hra povolená v souladu s § 98 odst. 2 zákona o hazardních hrách (tzv. započitatelné stoly živé hry). Na tyto počty hracích stolů živé hry jsou dále navázány limity pro počty herních pozic technické hry, které mohou být v kasinu povoleny. Není tedy pochyb o tom, že živá hra musí být v kasinu umožněna současně na všech započitatelných stolech živé hry. Vzhledem k tomu, že v provozovně stěžovatelky nebyl u žádného stolu živé hry přítomen krupíer, který by byl schopen živou hru aktivně nabízet, a obsluha provozovny (v počtu jednoho zaměstnance) byla vytížena jinými činnostmi spojenými s provozem kasina, dospěl krajský soud ke správnému závěru, že podmínka umožnění hry nejméně u 3 stolů živé hry po celou dobu provozu kasina nebyla v daném případě naplněna, a tedy došlo k porušení § 68 odst. 1 a 4 zákona“ (srov. dále např. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 4. 2021, č. j. 31 Af 19/2020 - 72). Z citovaného rozsudku je zřejmé, že i když NSS (obdobně jako krajský soud) shledal, že ze strany provozovatele kasina došlo nejen k porušení zákona, ale též k porušení podmínek specifikovaných v povolení, tak přesto nijak nerevidoval závěr orgánů celní správy, které postihly provozovatele kasina toliko za porušení zákonné povinnosti, tj. za nedodržení podmínky umožnění živé hry nejméně u tří stolů živé hry po celou dobu provozu kasina ve smyslu § 68 odst. 1 a 4 zákona o hazardních hrách, a nikoliv za porušení podmínek plynoucích

z povolení. Zde je opět třeba zdůraznit, že zákonný požadavek na zajištění živé hry u tří stolů živé hry po celou dobu provozu kasina není odvislý od celkového počtu povolených započítatelných stolů živé hry, neboť platí pro všechny provozovatele kasina bez rozdílu, tedy bez ohledu na to, kolik započítatelných stolů ve své provozovně mají. Jinak řečeno, neumožní-li provozovatel kasina hru na nejméně třech stolech živé hry po celou dobu provozu kasina, dopouští se tím vždy porušení zákonné povinnosti podle § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách, a to bez ohledu na to, kolik započítatelných stolů mu bylo povoleno v provozovně umístit.

34. S ohledem na uvedené soud uzavírá, že žalovaný i celní úřad pochybili při právní kvalifikaci protiprávního jednání žalobkyně, neboť toto jednání nesprávně podřadili pod režim skutkové podstaty (přísnějšího) přestupku spočívajícího v porušení podmínek základního povolení [§ 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách], a nikoliv pod režim skutkové podstaty (mírnějšího) přestupku spočívajícího v porušení zákonného požadavku na zajištění živé hry u tří stolů živé hry po celou dobu provozu kasina [§ 123 odst. 3 písm. g) ve spojení s § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách], tj. požadavku, jehož dodržení či porušení není na podobě podmínek základního povolení nijak závislé. Soud proto napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). Soud současně shledal, že zjištěná nezákonnost se týká pouze části napadeného rozhodnutí, kterou lze od ostatních částí oddělit (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2021, č. j. 7 As 339/2019 - 28, bod 10), proto soud přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí pouze v části, v níž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí co do výroku o vině 1. a), b) a c). Jelikož zrušením tohoto výroku o vině pozbyl svého podkladu i výrok o úhrnném trestu (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2020, č. j. 2 As 175/2018 - 36), který byl ve smyslu § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložen podle ustanovení vztahujícího se na přestupek podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách jakožto přestupek nejprísněji trestný, přistoupil soud ke zrušení napadeného rozhodnutí i v tomto rozsahu.
35. Pokud jde o další žalobní body směřující do otázky právního posouzení, pak tyto soud již důvodnými neshledal. Argumentovala-li žalobkyně tím, že z § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách nelze dovodit povinnost, aby byla v kasinu zajištěna stálá přítomnost minimálně takového počtu krupiérů, který odpovídá počtu započítatelných stolů živé hry, pak soud zdůrazňuje, že nic takové netvrdily ani orgány celní správy. Lichá je rovněž námitka žalobkyně, že jí orgány celní správy nad rámec svých zákonných pravomocí nařizovaly technická, organizační a personální opatření k provozu kasina a zajištění živé hry. Orgány celní správy totiž v rámci své dozorové činnosti pouze konstatovaly porušení povinností provozovatele kasina, přičemž přijetí konkrétních opatření k zajištění povinnosti, aby byla umožněna živá hra na všech započítatelných hracích stolech živé hry, ponechaly zcela na žalobkyni

Přestupek podle § 123 odst. 3 písm. k) zákona o hazardních hrách

36. Soud se dále zabýval přezkumem té části rozhodnutí orgánů celní správy, jíž byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle 123 odst. 3 písm. k) zákona o hazardních hrách [tj. výrokem 2. prvostupňového rozhodnutí, který je na výroku 1. a), b) a c) prvostupňového rozhodnutí zcela nezávislý, a proto je možné jej posoudit odděleně].
37. Podle § 123 odst. 3 písm. k) zákona o hazardních hrách „[p]rávnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že provádí monitorování v herně a kasinu v rozporu s § 72.“

38. Podle § 72 odst. 3 zákona o hazardních hrách „[p]rovozovatel kasina je povinen vybavit kasino monitorovacím zařízením umožňujícím po celou provozní dobu v reálném čase monitorovat celou plochu všech hracích stolů umístěných v kasinu [...] tak, aby monitorování obsáhlo jednotlivé hrací stoly a prostory, kde dochází k operacím s bankovkami a mincemi, žetony, kartami, kostkami nebo jinými prostředky používanými k živé hře. **Z monitorovacího záznamu musí být zřetelně patrné** číslice na ruletovém kole a na hracích stolech, **označení žetonů**, hodnoty karet, počet žetonů a hodnota bankovek a mincí.“
39. Z uvedeného vyplývá, že žalobkyně byla povinna zajistit monitorování herního prostoru v takové kvalitě, aby bylo z pořízeného záznamu seznatelné označení žetonů. Účelem této regulace je zajištění kontroly plnění a dodržování zákonných podmínek, a to především s ohledem na skutečnost, že živá hra je realizována fyzickými osobami bez výraznější součinnosti s technickými zařízeními, tudíž zpětná kontrola je poměrně složitá a do značné míry neproveditelná (srov. důvodovou zprávu k citovanému ustanovení a rozsudky NSS ze dne 8. 11. 2018, č. j. 6 As 62/2018 - 33, bod 24, a ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020 - 32, bod 23).
40. Soud se zcela ztotožňuje se závěrem orgánů celní správy, že hrací žeton snímáný kamerou označenou na příslušném monitoru jako *karty3* byl natolik přesvícen, že nebylo možné určit nejen jeho hodnotu, ale ani barvu. Z fotodokumentace zachycující náhled z *kamery 3* v čase 14:57:55 a 14:58:03 (snímky č. 17 a 18) je jednoznačně patrné, že snímáný žeton se na monitorovacím záznamu zobrazoval pouze jako oslnivě lesklá skvrna. Žalobkyně přitom v průběhu přestupkového řízení ani v žalobě nepřednesla žádnou konkrétní argumentaci, která by tento závěr alespoň rozumně zpochybnila, natož vyvrátila. Zcela irrelevantní je v tomto ohledu námitka žalobkyně, že ke „snížení“ čitelnosti označení žetonu došlo patrně vlivem nerovnoměrného nasvícení jednotlivých stolů, jelikož touto argumentací pouze vysvětluje příčinu vzniklého protiprávního stavu, kterou nelze považovat za liberační důvod ve smyslu § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky. Soud proto nemá žádných pochyb o tom, že v daném případě byly naplněny všechny formální znaky skutkové podstaty přestupku podle § 123 odst. 3 písm. k) zákona o hazardních hrách.
41. Soud neshledal důvodnou ani námitku, že v daném případě nebyla naplněna materiální stránka (společenská škodlivost) přestupku. Žalovaný v tomto ohledu přílehavě odkázal na rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008 - 45, č. 2011/2010 Sb. NSS, podle kterého lze obecně „*vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku [...]. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.*“ V případě žalobkyně nelze dospět k závěru, že by se k okolnostem přestupkového jednání přidružily významné okolnosti, jež by vylučovaly ohrožení veřejného zájmu na dodržování zákonných podmínek provozování živé hry.
42. Pokud jde o námitku žalobkyně, že uvedené pochybení bylo bezprostředně po kontrole napraveno, pak soud uvádí, že tato skutečnost nemá na vznik odpovědnosti za přestupek žádný vliv a bylo by ji případně možné zohlednit pouze při určení druhu a výměry správního trestu jako polehčující okolnost ve smyslu § 39 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky.

Ostatní žalobní body

43. O ostatních žalobních bodech, která směřovaly vůči prvostupňovému a napadenému rozhodnutí jako celku, soud uvážil následovně:
44. Pokud jde o obecně formulovanou námitku nepřezkoumatelnosti, soud konstatuje, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí (ve spojení s odůvodněním prvostupňového rozhodnutí, srov. rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013 - 25) je zřejmé, z jakého skutkového stavu orgány celní správy vycházely, jak vyhodnotily pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je následně právně posoudily. Z napadeného rozhodnutí rovněž vyplývá, že na odvolací námitky bylo dostatečným způsobem reagováno, byť způsobem pro žalobkyni nepřiznivým (viz str. 7–15 napadeného rozhodnutí). Skutečnost, že orgány celní správy protiprávní jednání žalobkyně chybně právně kvalifikovaly, sama o sobě nezakládá vadu nepřezkoumatelnosti. Soud proto shledal napadené rozhodnutí plně přezkoumatelným.
45. Nedůvodná je rovněž námitka, že celní úřad do protokolů o kontrolách zahrnul i domněnky a právní závěry, které nemají oporu ve skutečně zjištěném stavu. Podle § 12 odst. 1 písm. h) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění zákona č. 183/2017 Sb. „[p]rotokol o kontrole obsahuje skutečnosti vztahující se k vykonané kontrole. Vždy však obsahuje alespoň kontrolní zjištění, obsahující zjištěný stav věci s uvedením nedostatků a označení právních předpisů, které byly porušeny, včetně uvedení podkladů, z kterých tato kontrolní zjištění vycházejí.“ Soud shledal, že celní úřad v protokolech o kontrolách ze dne 16. 10. 2018, 22. 2. 2019 a 9. 8. 2019 náležitě popsal veškerá zjištění skutkové povahy, z nichž následně v přestupkovém řízení vycházel, přičemž řádně specifikoval shledaná porušení zákona, a označil důkazy, které zahrnul mezi podklady pro vydání prvostupňového rozhodnutí. Nutno navíc podotknout, že protokol o kontrole obsahuje toliko kontrolní (skutková) zjištění, která sama o sobě nemají dopad do práv a povinností kontrolované osoby (srov. např. rozsudek NSS ze dne 15. 2. 2017, č. j. 6 Afs 193/2016 - 31, či usnesení Ústavního soudu ze dne 19. 7. 2018, sp. zn. II. ÚS 1841/18). Do práv a povinností žalobkyně tak mohlo být zasaženo až v souvislosti s navazujícím přestupkovým řízením, v němž však soud kromě chybné právní kvalifikace přestupků podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách žádné další pochybení neshledal.
46. Za zcela lichou soud považuje námitku žalobkyně, že ve výroku prvostupňového rozhodnutí nebyl dostatečně určitě vymezen čas spáchání přestupku. Žalobkyně byla uznána vinnou ze spáchání předmětných přestupků „*minimálně*“ (tedy nejméně) ke dni 27. 9. 2018, 22. 1. 2019 a 14. 6. 2019. Pakliže orgánům celní správy nebyl znám okamžik, kdy žalobkyně vyvolala protiprávní stav (srov. § 9 zákona o odpovědnosti za přestupky), nelze takto formulovanému výroku prvostupňového rozhodnutí z hlediska zákonných požadavků na specifikaci času spáchání přestupku ve smyslu § 93 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky nic vytknout.
47. Námitkou týkající se nepřiměřenosti uložené pokuty se soud nemohl zabývat, jelikož zrušením výroku o vině 1. a), b) a c) pozbyl výrok o úhrnném trestu podkladu. Za této procesní situace by byla jakákoliv úvaha soudu o přiměřenosti uložené pokuty předčasná. Pro účely dalšího řízení soud považuje za vhodné odkázat na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133, podle kterého je nutné případný likvidační charakter uložené pokuty posuzovat s ohledem na majetkové poměry přestupce ke dni rozhodování správního orgánu, nikoliv k okamžiku spáchání přestupku.

48. Soud pro úplnost podotýká, že se nezabýval ani argumentací žalobkyně týkající se porušení § 49 odst. 2 zákona o hazardních hrách (viz str. 4 žaloby), který s posuzovaným případem nijak nesouvisí.

V. Závěr a náklady řízení

49. S ohledem na výše uvedené soud shledal žalobu částečně důvodnou, a proto napadené rozhodnutí v rozsahu vymezeném ve výroku I zrušil a věc v témže rozsahu vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.). V dalším řízení jsou orgány celní správy vázány právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), že porušení zákonné povinnosti podle § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách, která byla nadbytečně obsažena v bodu 15 čl. VI základních povolení, nelze právně kvalifikovat jako přestupek podle § 123 odst. 1 písm. c) téhož zákona (blíže viz body 31 až 34 tohoto rozsudku). Je na žalovaném, aby skutky zjištěné celní úřadem řádně překvalifikoval a v příslušném rozsahu změnil dotčenou část prvostupňového rozhodnutí [§ 90 odst. 1 písm. c) správního řádu].
50. Ve zbývajícím rozsahu soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok II).
51. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 větou druhou s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci úspěšná z 50 %, stejně jako žalovaný, jelikož napadené rozhodnutí bylo zrušeno pouze v části, v níž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně v části týkající se výroku o vině za přestupky podle přestupky podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách a v navazujícím výroku o úhrnném trestu, zatímco v části týkající se výroku o vině za přestupek podle § 123 odst. 3 písm. k) soud neshledal žalobu důvodnou. Vzhledem ke stejnému poměru úspěchu ve věci soud nepřiznal náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků (výrok III).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. ledna 2022

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu